

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι' εικοστόν μετρούντες χρόνον
ἐδρεύομεν' στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἑνηκόσα δεκατρία,
δράσις καὶ θερμὴ φιλοπατρία.

Εἰκοστή Νοεμβρίου καὶ τρίτη,
δευτέρης θὰ πάη' στήν Κρήτη.

Χίλια διακόσα κι' ἑβδομήντα κι' ἑνέα,
πάλι μὲ τόπλο παλληκάρια γενναῖα.

Τί Στόλοι μεγάλοι κι' Ἑγγλέζοι καὶ Γάλλοι.

Α'.

Φ.— Μεγάλαις, Περικλῆ, χαραῖς,
ὅπου ξεχνᾷς τῆς συμφοραῖς.
Ἀλήθεια δόξα περισσὴ
κι' ἀμέτρητ' ἡ χαρά μας,
καὶ τόσοι ξένοι κολοσσοὶ
ἀράζουν' στὰ νερά μας.

Ἦλθανε Στόλοι δυνατῶν
συμμάχων μας καὶ προστατῶν
στὴ θάλασσά μας πάλι.

Καὶ κανονίδι καὶ βροντή,
καὶ πλένει Χιώτισσα κοντὴ
κάτω' στὸ περιγιάλι.

Κι' ἐγὼ παράποτε τρελλὸς
ρεμβάζω παρὰ θιν' ἄλδς
ἐνῷ βροντοῦν οἱ Στόλοι.

Καὶ λέω: νά'θρῖσκα λεφτὰ
νάκανα τρία σὰν κι' αὐτὰ
ἐπήγαινα' στήν Πόλι.

Ἐστὸ Φάληρο τὰ Γαλλικά,
Ἐστὸ Κερατσίνι τ' Ἀγγλικά,
καὶ δεξιώσεις τόσαι.

Καὶ τρέχει κόσμος ἐν σπουδῇ
τοὺς Ἀγγλογάλλους μας νὰ' δῇ,
πατεῖς με καὶ πατῶ σε.

Τραπεζία, Περικλέτο μου, κι' ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας,
τραπέζια, Περικλέτο μου, κι' ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας.
Καὶ τώρα χάνουνε πολλοὶ ταῦγά καὶ τὰ πασχάλια των
καὶ βλέπουν λίσταις φαγητῶν καὶ πέφτουνε τὰ σάλια
[των.

Κι' ἄλλοι σχεδὸν μπουρζουαζὶ
χάφτουν ἀπέξω σὰν χαῖροι
κοπανιστὸν ἄερα.

Τοὺς τρώγοντας χειροκροτοῦν,
καὶ μιὰ τὴν Φράντζα χαιρετοῦν,
καὶ μιὰ τὴν Ἑγγλιτέρα.

Τῆς Σαλαμῖνος τὰ νερά τὰ ναταράζουν κρότοι,
μεγάλος ἐνθουσιασμός γῆν' Ἀχαιῶν ἱκάνει,
καὶ' στὸν Ἀθέρωφ τὸν κλεινὸν ἀντὶ τοῦ Κουντουριώτη
Ἑγγλέζο βλέπω Ναύαρχο δεξιῶσι νὰ κάνη.

Μέγα τρώντι γεγονός!..
κόσμος θαυμάζει κεχηνῶς
τοὺς Στόλους τοὺς μεγάλους.

Κι' ἐγὼ βροντῶ, καὶ σὺ βροντᾷς,
κι' ὅπου πηγαίνεις συναντᾷς
προστάτας Ἀγγλογάλλους.

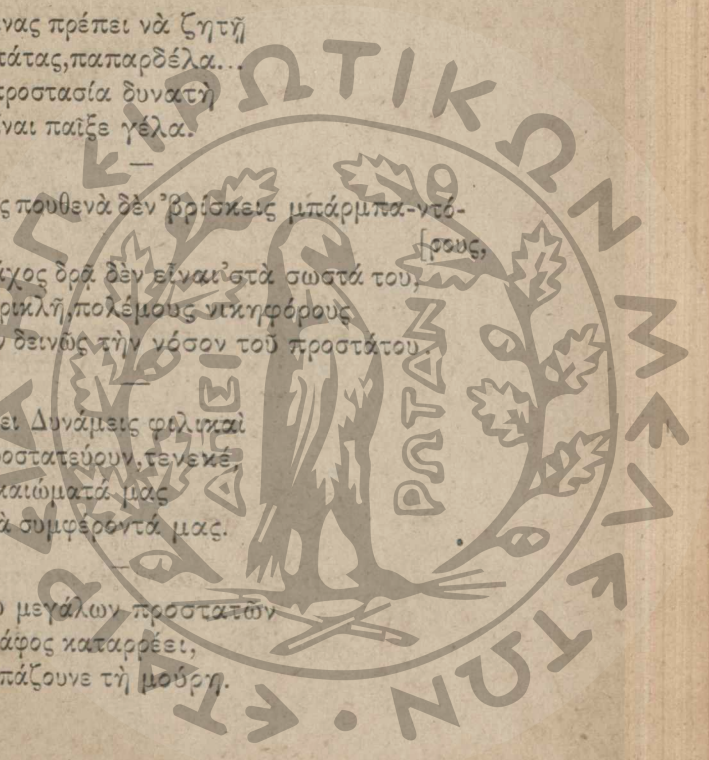
Εἶσαι δὲν εἶσαι νικητῆς
σὲ τούτους τοὺς καιροὺς,
συμφέρει πάντα νὰ ζητῆς
προστάτας ἰσχυροὺς.

Καθένας πρέπει νὰ ζητῇ
προστάτας, παπαρδέλα...
μιὰ προστασία δυνατὴ
δὲν εἶναι παίξε γέλα.

Χωρὶς προστατάς πουθενὰ δὲν' βρῖσκαῖς μπάριμα-ντό-
[ρους,
ἐκεῖνος ποῦ μονάχος δὲν εἶναι στὰ σωστά του,
καὶ μετὰ δύο, Περικλῆ, πολέμους νικηφόρους
ἀκόμη πάσχομεν δεινῶς τὴν νόσον τοῦ προστατοῦ.

Πρέπει Δυνάμεις φιλικαὶ
νὰ προστατεύουν, τενεκέ,
τὰ δίκαιώματά μας
καὶ τὰ συμφέροντά μας.

Ἄνευ μεγάλων προστατῶν
τὸ σκάφος καταρρέει,
σοῦ σπάζουνε τὴ μούρη.

Κι' ένας προστάτης σάν κι' αὐτὸν
τὸν Ἐδουάρδ τὸν Γκρέυ
εἶν' ἕνα κελεποῦρι.

Αὐτὸς ἀντάξιος ᾧδων,
τοῦτον ὕμνεϊτε τώρα.
ἔλη τὴν Ἡπειρο σχεδὸν
τὴν παραιτεῖ σὸν Βλιώρα.

Μὰ τί χαρὰ' χαρήκαμε,
καὶ λὲν πολλοί, σακάτη:
μωρὲ μὰ ποῦ τὸν ἔβρηκαμε
καὶ τοῦτον τὸν προστάτη.

Πανηγυρίζω, Περικλῆ, καὶ μὲ πολλοὺς καὶ μόνους
προπίνω γιὰ τὴν πρότασι τῆς φίλης Ἀλβιδίνας.
Δὲν μᾶς τρομάζει σήμερα καμμιὰ κακὴ τρομάρα,
γιὰ κάθε κηδεμόνα μας καὶ φίλο μας Σγαρίλιο
προπίνουν καὶ στὴν Κορυττὰ καὶ μέσα στὴν Χειμάρρα
μὲ χαιρετίσματα πολλὰ κι' ἀπὸ τὸν Σπυρομήλιο.

Καὶ Δέλινο καὶ Πρεμετὴ
τὴν πρότασιν ἐπικροτεῖ,
ποῦ κόσμο ξετρελλαίνει.

Καὶ σ' Ἀργυρόκαστρο χαρὰ,
καὶ Ἀλευθερίας ἡχοῦν οὐρρά
καὶ μες σ' τὸ Τεπελένι.

Τί πρότασις!... κάθε μισὰ μὲ τούτη παλαβὸναι...
χαρὰ μεγάλη κι' ἐθνική,
μὰ καὶ σ' τὸ Δέλινον ἐκεῖ
προπίνουν γιὰ τὴν πρότασι, ποῦ τοὺς ξανασκλαβώνει

Μεσ' στὴν πολυπαθὴ τὴν γῆ
πάλι φονιάδες καὶ σφαγή,
κι' ἀκρίδες κι' ἀρουραῖοι.

Καὶ μ' ἐλικάμπυκας χοροὺς
ἀκούω λόγους ἱεροὺς
νὰ τραγουδοῦν τὸν Γκρέυ.

Τούτ' ἡ γῆ, ποῦ χθὲς ἀκόμα
τὸ πολυπαθὸ τῆς χώμα
ἔμεινε χωρὶς Σατράπη.

Τούτ' ἡ γῆ, τῆς Δόξης μνήμα,
θ' ἀπομείνῃ τώρα κτήμα
κάθε Γκέγκη, κάθε Λιάπη.

Τούτ' ἡ γῆ μὲ τὰ χορτάρια,
ποῦ χουν φάει παλλημάρια
τὰ πανύμνητά τῆς μέρη.

Θέλουνε κι' αὐτοὶ κι' ἐκεῖνοι
τῆς Ἀρβανιτίας νὰ γίνῃ
περιάλητο λημέρι.

Ὅλοι' στοὺς προστάτας ἔτε...
ποῖδς ἐπίστευε μιὰ τέτοια
τῶν ἀγώνων ἀμοιβή.

Ἐν τοσούτῳ φάτε ποιήτε,
καὶ σ' τὰ πέντε Βιλαέτια
κράξετε μ' ἐμᾶς: εἰδοί.

Β.

Π.— Ἀδειάστε μας τὴν Ἡπειρο, κάθε χωριὸ καὶ χώρα,
φωνάξ' ἡ Δύσις τώρα.
Ἀδειάστε μας τὴν Ἡπειρο, στοὺς Ἀλβανοὺς ἀνήκει...
τοῦ Τζουλιάνο σήμερα περιφανὴς ἡ νίκη.

Διπλωματίας ληστρικής ἐνίκησε τὸ ψέμμα...
καὶ σεῖς, παιδιὰ, ποῦ πότισε τὸ τίμιόν σας αἷμα
αὐτὰ τὰ πολυστένακτα τῆς τυραννίας μέρη
καὶ μόλις χθὲς ἀνέπνευσαν Ἐλευθερίας ἀγέρι,
ἀδειάστε τα καὶ δώστε τὰ σ' τοῦ Βλιώρα τοὺς φονιάδες,
ἄλλοιως μᾶς φοβερίζουνε βρωμομακαρονάδες
ὅτι τοὺς ἀνικητοὺς των θὰ στείλουν Βερσαλιέρους
νὰ σφαγιάσουν ἱερῶν προμάχους ἐλευθέρους.

Βροντόφωνοι φωνάξετε
γιὰ θαυμαστοὺς ἀγῶνας,
ἔξομε πῶς στενάξετε
πέντε μακροὺς αἰῶνας.

ἔξομε δόξης μνήματα πῶς εἶναι τὰ βουνά σας,
ἔξομε τὰ δεινά σας,
τοὺς πόνους τοὺς φαρμακεροὺς,
τὰ βογγητά, τοὺς θρήνους,
καὶ τοῦ Ζαλόγγου τοὺς χοροὺς
τοὺς ἔξομε κι' ἐκεῖνους.

ἔξομε πῶς' χαρήκατε σάν ἴδατε μιὰ μέρα
νὰ κυματίζ' ἡ γαλανὴ καὶ σ' τὰ βουνά σας πέρα,
καὶ πῶς σὰς πρέπει Ἀλευθερία καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
ἀλλ' ὅμως τί νὰ κάνουμε μ' αὐτὸν τὸν Τζουλιάνο.

Ἡ τῶν δικαίων σας φωνή
πρὸς δίκαια μᾶς σύρει,
ὅμως ἀνάγκη νὰ γενῇ
καὶ τούτου τὸ χατήρι.

Τοῦ Τζουλιάνο σήμερα μεσουρανεῖ τὰ στέρι,
κι' ἂν δὲν τὸν ὑπακούσουμε μᾶς σκιάζει, μᾶς μαλλόνει...
καὶ τούτος τοὺς ἀγῶνας σας καὶ τὰ δεινά σας ἔξεραι,
ἐν τούτοις τὰ ξεράδια τοῦ σ' τὴν Ἡπειρο τὰ πλόνει.

Τὴν δοξασμένη χώρα σας Ἰταλικὴ τὴν θέλει...
ἔξεραι πῶς ἐπλήθυναν κι' οἱ προσφιλεῖς φρατέλοι,
κι' ἄρχισαν ψώρα νάχουνε καὶ φτώχεια δυνατή,
καὶ θέλουν σ' τὴν καμποῦρα σας νὰ ζήσουνε κι' αὐτοί.

ἔξεραι πῶς τοὺς ἔκαναν ταῦτιά των τελατίνι
τοῦ Μενελικ' Ἀθησσυνοὶ κι' ἐρήμων Βεδούνιοι,

μὰ νηστικῶν πληθώρα
πραγογγύζει τώρα,
καὶ κατακτήσεις θέλουνε καὶ πᾶν ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
κι' ἐπὶ τὴν καὶ τὴν Ἡπειρο γιὰ Κυρηναϊκή.

Γιὰ λίγο δροσιθήκατε μὲ Ἀλευθερίας ἀέρα,
γιὰ λίγο ζήσατε καὶ σεῖς χωρὶς πατρίδα δούλα,
μὰ τώρα τῆς Ἀρβανιτίας κυττάτε τὴν παντιέρα,
ποῦ συμβολίζει φονικό, πλιάτσικο, καὶ ρεμούλα.

ἔξομε τί τραβήξατε μὲ τὴν Ἐπιτροπή,
ἔξομε πῶς ὁ Λάμπια δὲν ἔξεραι τὴν ντροπή,
ἔλα τὰ ἔξομε, παιδιὰ, κι' ἀκόμη τί σημαίνει
σκλάβος ποῦ ξεσκλαβώθηκε σκλάβος νὰ ξαναμένῃ.

Θέλομε νὰ γλυκάνουμε
τὸν πόνου, ποῦ σὰς ληδνεῖ,
ἀλλ' ὅμως τί νὰ κάνουμε
μ' αὐτὸ τὸ μακαρόνι.

Ὁ Τζουλιάνο τὸ ζητεῖ
καὶ τὸ ποδάρι του πατεῖ
κι' ὅλους μᾶς πάει ριπιτί.

Ἀέρα πήρανε πολλὸ μὲ τοῦτον οἱ φρατέλοι,
ἐπὶ μᾶς βάζει σήμερα σὲ πειρασμοὺς μεγάλους,
καὶ σ' τοῦ Φαλήρου τὰ νερά μία φεργάδα στέλλει
νὰ δείξῃ πῶς δὲν σκιάζεται τοὺς φίλους Ἀγγλογάλλους.

Τούτος γυμνώνει τὸ σπαθί,
τούτος νὰ πιάσῃ προσπαθεῖ
κι' ἀπὸ τὴν Ἡπειρο μαγιά...
πιήτε σὲ τούτου τὴν ὑγεῖα.

ἔξομε τὰ τόσα δίκημα σας θὰ μᾶς ξαναραδειάσετε,
ὅμως ταῦτιά σφαλόμε
καὶ σὰς παρακαλοῦμε
τὴν Ἡπειρο ν' ἀδειάσετε.

ἔξομε πῶς συμφοραῖς
θὰ σὰς τρῶνε τὸ σηκότι,
μὰ δεχθῆτε μὲ χαραῖς
τὸν καινούριον σας δεσπότη.

Σκύψτε τὸ κεφάλι τώρα,
κι' ὅπως μὲ τὸν Τουρκαλᾶ
πιθανὸν καὶ μὲ τὸν Βλιώρα
νὰ περάσετε καλά.

Ἐναντίον μας δὲν πρέπει νάχετε κανένα πάθος
δίχως ἀφορμὴν κι' αἰτία,
δυσανάστατος εἰς ὕψος, δυσθεώρητος εἰς βάθος
ἢ τρανὴ διπλωματία.

Ὅχι καθ' ἡμῶν θυμοί,
ἔξεραι πῶς κεραμεῖ
κεραμεὺς αἰεὶ κοτέει.

Κι' ἂν σὰς κάνουν τώρα δούλους
σ' τῆς Ἀρβανιτίας τοὺς μούλους,
μόν' ὁ Τζουλιάνο φταίει.

Κι' ἂν σὰς σφάξουν σάν τραγιά,
ὅμως πιήτε σ' τὴν ὑγεῖα
καὶ τοῦ Γκρέυ τοῦ φιλάτου
καὶ τοῦ καθενὸς προστάτου.

Γ.

Φ.— Φωτιάς σκορπίζουμε ξανὰ
παλληκαριῶν τουφέκια,
ὅτ' Ἀκροεραῦνια βουνὰ
βροντοῦν ἀστροπελέκια.

Καὶ γυναικῶν ἀρματωσιαῖς
σπάζουν ληστάρχων μούραις,
ποῦ θέλουν φάσκελα, φτυσαῖς,
καὶ τηγανιοῦ μουντζούραις.

Λαός, ποῦ μυριόνεκροι τὸν ἔστεψαν ἀγῶνες,
παρακαλεῖ γονατιστὸς θαυματουργαῖς εἰκόνες,
κι' ὀρκίζονται μικρὰ παδιὰ μ' ἐφ' ἡβους καὶ μὲ γέρους
πῶς δὲν φοβοῦνται Λιάπηδες
καὶ Γκέγκηδες χασάπηδες,
μήτε καζάκ' Αὐστριακὴ, καὶ μήτε Βερσαλιέρους.

Καλῶς νὰ μᾶς κοπιάσουνε στίλπνοι μακαρονάδες,
νὰ τραγουδήσουν λιγερά
καὶ τὰ δικά μας τὰ πυρά,
καὶ γυναικείων τουφεκιῶν ν' ἀκούσουν πατινάδες.

Οἱ Βερσαλιέρ' οἱ τρομεροὶ
καλῶς νάλθουνε τώρα,
νὰ φᾶν κι' ἐδῶ καμμιὰ γερή
κι' ἀνέλεστη σπαλαβρά.

Ὅρμα χυποῦν ἀπάνω μας καὶ λαίμαργα κοράκια,
μὰ σάν καὶ πρὶν δὲν θὰ μᾶς τρῶν μαύρης σκλαβίας σα-
[ράκια].
Μουγγρίζουν γύρω μας θεριὰ καὶ λέοντες καὶ σκύμνοι,
βρωμίζου γινώτ' Ἀρβανιτίας τῆς Ἀλευθερίας τὰ γέρι...
χίλια κἀντάρια συμπληρῶμε νὰ ρίξετε σ' τὴν λίμνη
γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸ νερὸ νὰ πιοῦν κι' οἱ Βερσαλιέροι.

Χίλιας φορὰς ἀνάθεμα, χίλιας φορὰς κατάρρα,
ποῦ μόλις τὰ καμπαναριά
ἐσήμαναν Ἐλευθερία,
θέλουν νὰ μᾶς ἀφήσουνε πάλι μὲ τὴν λαχτάρα.

Διάχουςις τοῦ Φασουλῆ
μέ τόν Γκαλήπ τόν Κεμαλή.

Φ. — Μπουγιουρούμ...καλῶς μᾶς ἦλθεσ' στήν πρωτεύ-
[ουσα] μας πάλι...
ἔφερες καί τῆς Εἰρήνης τήν Συνθήκη τήν μεγάλη.
Καί καθένας τώρα κρίνει,
φίλτατέ μου Τουρκαλά,
πῶς μέ τούτη τήν Εἰρήνην
θὰ περάσωμε καλά.

Ἔχομε Συνθήκη τώρα μέ τῆς Πόλις τὰ Ντιβάνια,
ἐν τοσούτῳ κάθε' μέρα
καταφθάνουν ἐδῶ πέρα
ἐξορίστων καραβάνια.

Ἄλλων τὰ λεπτά σουφρόνουν,
ἄλλους δὲ τοὺς στηλιερώνουν,
ἄλλους δὲ τοὺς σκυλοθρίζουν,
ἄλλους δὲ τοὺς ἐξορίζουν,

κι' ὅλοι τοῦτοι διηγοῦνται πόσα ἔβριχανε καλά
μέ τὸ τέλος τῆς Εἰρήνης... ἄφεριμ, χαῖρ ὅλα.

Τώρα κανενὸς τὸ στήθος Ἐφιάλτης δὲν βαρύνει,
μὰ καί σὺ χαρὰ γεμάτος γιὰ τὴν τζόγια τὴν Εἰρήνην
ἐτοιμάζεσαι νὰ δώσης ἐσπερίδα καί μέ μπάλο,
καί παρακαλῶ πολύ,
φίλτατέ μου Κεμαλή,
μίαν πρόσκλησιν νὰ στείλῃς καί σ' ἐμένα δίχως ἄλλο.

Κι' ἂν μᾶς στείλῃς ἐδῶ πέρα κάθε τῆς Τουρκίας Γκι-
μέ κατασπασμένη μούρη, [ούρη]
δὲν μᾶς μέλει, δὲν πειράζει, καί περνοῦμε μιά χαρά,
φθάνει ποῦχομε Συνθήκη μέ τόν Τούρκικο Ντούρα.

Ἐτῆς χαρᾶς τὸ πανηγύρι
τόκα μία τὸ ποτήρι.
Σὺν καί πρὶν δὲν ὑποφέρω, σὺν καί πρῶτα δὲν βογγῶ...
εὐτυχία περισσή,
κι' εἰς Τουρκαλά καί σὺ
νὰ χορέψῃς τὸ Ταγκό.

Καί καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Νίκαι κατὰ βαρβάρων, ἔργον Ἀννίνου Μπάμπη,
ὅπου φιλοπατρία καί πνεῦμ' ἀκμαῖον κάμπει.
Νίκαι κατὰ βαρβάρων, περιφανὲς βιβλίον,
μεγάλῃς ἱστορίας ἐξαίρον μεγαλεῖον.

Νέον Ἡμερολόγιον τῆς ἐλευθέρου Σάμου,
νέον Ἡμερολόγιον Ἑλένης τῆς Σβορώνου,
ὅντως ὡραῖον προῖον ἀδραποῦς καλὰμου,
κι' εὐχόμεθα παρόμοιον νὰ βγάλῃ καί τοῦ χρόνου.